

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svake subote ◆ Godišnja pretplata 50 din ◆ Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 ◆ Telefon uredništva 30-866 i 26-516, uprave 30-866 ◆ Račun Poštanske štedionice br. 57.686 ◆ Oglas po ceniku ◆ Rukopisi se ne vraćaju ◆

Beograd, 26 juni 1937
God. VIII ◆ Broj 20

Sokolski Vidovdan

Jugoslovensko Sokolstvo proslavlja ove godine svoj Vidovdan u Južnoj Srbiji, u gradu klasične naše slave — u Skoplju. Sokolstvo će o Vidovdanu biti sakupljeno u Skoplju, učestvujući na petom pokrajinskom sletu Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije. Ujedno, Sokoli će prisustvovati Vidovdanskom pomenu u Hramu slave i u skopljanskoj Sabornoj crkvi, koji će se održati Vidovdanskim junacima.

Ovogodišnji Vidovdanski skup našeg Sokolstva u Skoplju ima naročiti značaj. Sokolski pokrajinski slet u Skoplju priređuje se u čast i slavi 25-godišnjice oslobođenja Južne Srbije i priponjenja njenog Kraljevini Srbiji. Naše Sokolstvo smatralo je za svoju dužnost da uzme aktivnog učešća u proslavi 25-godišnjice oslobođenja Južne Srbije i to priređujući svoj slet, posvećen slavi oslobođenja južnih krajeva našeg naroda.

Jugoslovensko Sokolstvo svojim Vidovdanskim sletom u Skoplju želi da se pokloni žrtvama, prinesenim na oltar domovine od Kosovske tragedije pa do 1912. godine, kada je vojska sedoga Kralja Petra, pod vodstvom tadašnjeg mlađog prestolonaslednika Aleksandra Karadordevića, ušla u ove krajeve, oslobođila ih i definitivno prisajedinila majci Srbiji, a time i današnjoj našoj ujedinjenjo Jugoslaviji. Time jugoslovensko Sokolstvo želi ujedno da se pokloni i velikoj, misijarskoj ulozi male Kraljevine Srbije, koja je postepeno vršila svoju istorisku ulogu našeg postepenog celokupnog narodnog oslobođenja i ujedinjenja u jednu svoju nezavisnu i slobodnu državu, Kraljevinu Jugoslaviju.

Učestvujući u proslavi oslobođenja Južne Srbije i priređujući svoj slet, naše Sokolstvo želi da sa puno pjeteta ukaže na one strahovito teške i veličanstvene žrtve, koje su podnosile vojska i narod male kneževine a zatim Kraljevine Srbije za naše narodno oslobođenje i ujedinjenje.

Mi vrlo dobro osećamo koje su bile te sile, koje su činile da se na ovaj način ostvaruje delo našeg narodnog ujedinjenja. Te sile ne spadaju u oblast materijalnog niti se mogu meriti i procenjivati fizičkim metodama. One su se nalazile u moralnoj snazi jedne male zemlje, prožete duhom nacionalne etike i inspirisane mudrošću i istorijskim vrlinama narodnog epa. Samo jedno takvo slobodno žarište nacionalne ideologije moglo je postati voda u etapnom ujedinjavanju celog našeg naroda.

U jednoj takvoj slobodnoj zemlji, kao što je bila Srbija, moglo se desiti ono što se dešavalo pre 25 godina: na poziv Kralja Petra Oslobođioca krenuo tako reći ceo narod — i vojni obveznici i oni koji to još nikad nisu bili — da odu na Jug i učestvuju u oslobođenju Južne Srbije. U ratnim pobedama srpske vojske učestvovalo su, svesno ili nesvesno, sve one snage koje su se nalazile u tradiciji i osećanjima narodnim i koje predstavljaju neku vrstu svetlog i toplog kandila u zajedničkim osećanjima narodne duše.

U svakom slučaju u ratnim događajima Srbije od pre 25 godina narod se nije ni osećao ni ponašao kao osvajač, već kao oslobođilac i ovo delo oslobođenja osetili su kao pripremu i za svoje oslobođenje svi svesni Jugosloveni, koji su se tada nalazili u okviru Habsburške Monarhije.

POD POKROVITELJSTVOM NJ. KR. VIS. KNEŽA NAMESNIKA PAVLA

V pokrajinski slet Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije u Skoplju

Danas počinju glavni sletski dani

Proglas Sletskog odbora

Pod visokim pokroviteljstvom Njegovog Kraljevskog Visočanstva Kneza Namesnika Pavla danas počinju u Skoplju glavni sletski dani V pokrajinskog sleta Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije.

Pokrajinski slet u Skoplju najveća je ovogodišnja priredba jugoslovenskog Sokolstva kojom ono proslavlja svoj Vidovdan. Proslavljujući ujedno na ovome sletu i 25-godišnjicu oslobođenja Južne Srbije, ovo sokolsko slavlje dobija i svoj naročiti, nacionalno istorijski značaj.

Zato će se na pokrajinskom sletu u starodrevnom carskom Dušanovom Skoplju ovih dana okupiti Sokoli iz svih krajeva naše otadžbine, a kojem će učestvovati i predstavnici češkoslovačkog, poljskog i ruskog zagraničnog Sokolstva te Saveza bugarskih Junaka.

Sletski odbor V pokrajinskog sleta u Skoplju tim povodom izdao je sledeći proglašenje:

Braćo i sestre!

Nekada, kroz pet vekova, Vidovdan beše dan tuge i bola posle Kosovske naročne nesreće, ali ujedno i dan velikih nuda, tvrde vere i snažnih potstrelaka. Kroz vidovdanske molitve narodne iz tame se nazrevala svetlost, iz ropstva se naslučivala sloboda, iz žalosti — radost. Sada, posle našeg oslobođenja i ujedinjenja, Vidovdan je dan pobožnog i zahvalnog pominjanja palih junaka za slobodu i jedinstvo i praznik zajedničke jugoslovenske radosti. Dva deset i pet godina posle onog, tužnog, pod tudinom, ovaj Vidovdan nas, Skopljance i Južnosrbijance, dvostruko radiju: kao praznik nacionalne vekovne borbe, žrtava, pobjeda i radosti, i kao slavlje tisuća jugoslovenskih Sokola koji su doleteli ovamo na svoj veliki V pokrajinski slet iz svih krajeva drage nam Jugoslavije.

Dostojno središte klasičnoga Juga, carsko Skoplje će ustreptati od radosti što su se u njemu okupila jata oduševljenih jugoslovenskih Sokola ne samo iz naše i okolnih župa, nego i iz onih najudaljenijih, sa severnih i zapadnih granica Domovine. Sem Sokola i Sokolice, u stari prestoni grad pohrili su i mnogobrojni gosti iz raznih mest naše zemlje, da zajedno sa Sokolima uveličaju ovaj slet kao značajno sokolsko slavlje i kao praznik snage i moći naše sokolske i nacionalne misli na Jugu.

Oslobodilački rat, koji je mala Kraljevina Srbija vodila 1912. g. na Jugu duboko je odjekivao kod Jugoslovena severno od Save i Dunava i na zapadu od Drine. Posle završenog dela oslobođenja Južne Srbije nastupio je čitav revolucioni pokret u jugoslovenskim narodnim masama Austro-Ugarske Monarhije. Osetilo se da Jugosloveni imaju svog vodu, koji je odneo pobjede na bojištima Južne Srbije.

Tog vodu trebalo je uništiti, i to što pre. Tako je i došlo do 1914. g. i do onog nečuvenog ultimatuma upućenog izmorenom narodu Kraljevine

Retko koje mesto, osim Beograda, tako izrazito olicava sudbinu Balkana, koliko naše Skoplje. Ono je znalo da napredak, kulturni procvat i slavu, kao što je znalo i za strahote, nazadak i nesreće, za dugu i mučno ropstvo. Uprkos nevoljama ropskog života, u njemu se nikada nije gasila nacionalna misao i kulturna snaga našega naroda, čak i onda kada su, pod tudinskim udarcem, iščezle dragocene tvorevine Nemanjića. Mesto koje je imalo tako retku sreću da se u njemu Svetosavska crkva proglaši patrijaršijom a kraljevstvo carstvom, doživelo je da iz njega potekne i najveća kulturna vrednost našega srednjeg veka, zakonik najvrsnijeg srpskog vladara, cara Dušana. Svesni istoriskog udesa svoga rođnog mesta, rodoljubivi Skopljanci su svagda, i u najmučnijim trenutcima svoje teške prošlosti, postojano čuvali nacionalno-kulturne i moralne tradicije svojih vrlih predaka. I kao što su u patnji i iskušenjima ostali verni kosovskim zavetima i svojim držanjem i borbenošću doprineli da im grane sunce slobode sa kumanovskog bojišta, tako su Južnosrbijanci, svesni vrednosti nacionalne i političke slobode, umeli da svojim rodoljubljem, istrajinim radom i požrtvovanjem unaprede svoj rodni kraj i njegovo glavno središte, ponosno Skoplje. Sta je sve nekadađanje naše kraljevsko i carsko boravište preživelo tokom vekova, koliko potresa i nedača, a što je, ujedno, postiglo za minulih 25 godina i koliko su obilnim plodom urodili državni i narodni napori posle rata, pokazuje ne samo njegova spoljašnjost, nego i njegova kulturna i ekonomská naprednost i svekoliki tvražaci zamah. Nepokolebljivo rodoljublje, svesrdna predanost zajedničkom dobru i vera u snagu i moć narodne svesti dopričeće te će Skoplje i cela Južna Srbija još brže i osetnije napredovati, davši svoj dostojan ideo opštem blagostanju narodnom i državnom. Vrline našega čoveka s Juga: skromnost, istrajnja radinost, štedljivost, pobožnost, moralna čvrstina i pouzdana nacionalna svest, blagotvorno sudeluju u izgradnji zajedničkog jugoslovenskog duha i dela.

Pored lepih tragova naše bogate kulturne prošlosti, pored nesumnjivih i vidnih znakova slobodnog i stvaralačkog života, našim dragim gostima, i Sokolima i ostalim sunarodnicima, mi ćemo pokazati ovih sletskih dana i snažnu našeg još dosta mladog, ali odu-

Srbije od strane velike Austro-Ugarske Monarhije. Pobeda Srbije na Jugu spremila joj je strašnu opasnost sa severa.

Ali istoriska sudbina odredila je, da je ova pobeda ujedno odlučila i sudbinom Austro-Ugarske, donoseći oslobođenje našeg naroda i njegovo ujedinjenje sa Žižom nacije, Kraljevinom Srbijom.

Jednovremeno sa proslavom oslobođenja Južne Srbije proslavlja se 50-godišnjica oslobođenja Niša i prisajedinjenja južnih okruga predkumanovskoj Srbiji. I ova značajna proslava izvodi

ševljenog i poletnog Sokolstva opevanog Juga. Punih 28 godina ono prećano i nesebično vrši svoju misiju i skreno, u službi narodnoj slobodi i jedinstvu. Zasluzno u nacionalnim naporima i borbi pod tudinom, ono je tako isto zasluzno i po svojoj kulturnoj i vaspitnoj ulozi u najširim narodnim slojevima posle oslobođenja. Sokolska misao u našem kraju nerazdvojno je vezana za onu veliku misao nacionalne slobode i jedinstva, za koju su se tako pregorno zalagali naši najvrsniji pregaoci, narodno učiteljstvo, crkva i sveštenstvo, junačko četništvo, Narodna odbrana, naše rodoljubive žena i ceo narod Južne Srbije.

Svesni svega toga, a poglavito istorskog značaja sokolskog slavlja koje se ovako svečanju i mnogoljubno obavlja u čast 25-godišnjice našeg oslobođenja i ujedinjenja sa Srbijom, počažite se, dragi Skopljanci i braćo skopski Sokoli, dostoјnim vaših velikih predaka i nastoje da radosno, od srca i duše, dočekate tisuće naših jugoslovenskih Sokola i Sokolica, cvet naše narodne mlađosti i snage, da im boravak u carskom i naprednom Skoplju ostavi neizglediv utisak. Neka se jugoslovenski Sokoli odavde vrate svojim domovima puna srca i sa uverenjem, da je Južna Srbija kulturno napredna, nacionalno svesna, sokolski oduševljena, poletna i radna, i da je ona svim svojim bićem i moćima za narodno i državno jedinstvo. Neka draga nam braća osete svu duševnu toplinu i osvedočenu gostoljubivost našu i naših kuća.

Srećni što će naše jugoslovensko sokolsko slavlje u carskome Skoplju uveličati svojim prisustvom i posebna izaslanstva bratskog čehoslovačkog Sokolstva, bugarskih Junaka, poljskog i ruskog zagraničnog Sokolstva, mi vas, dragi Skopljanci, pozivamo da braću Sokole i sestre Sokolice iz slovenskih zemalja dočekate svesrdno, bratski i sestrinski, s ljubavlju i onakvom pažnjom, s kakvom i oni nas svagda dočekuju.

Verni zavetu neumrljog Viteškog Kralja Aleksandra I Ujediniteša i ponosni što razdragano koračaju kroz slobodno carsko Skoplje i pored hućnog Vardara, što gledaju drevne zidine Dušanova grada, i u daljini opevanu Šaru, jugoslovenski Sokoli radosno i bratski pozdravljaju Skopljance i plemenitu Južnu Srbiju, želeći im svako dobro i

se na najveći i najsvetiji nacionalni praznik, Vidovdan.

Udržujući tako Vidovdansku proslavu u Nišu i Skoplju, naše Sokolstvo, nalazeći se okupljeno na jugu naše drage domovine, želi da svojim sletom oda zahvalnost žrtvama i velikoj misionarskoj ideji Srbije, koja je svojom istoriskom ulogom omogućila naše jugoslovensko narodno ujedinjenje.

U tome duhu zahvalnosti i priznaja priređuje se ove godine u Skoplju V pokrajinski Vidovdanski slet Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije.

Dr. Milorad Dragić

sreću u moćnoj narodnoj i državnoj zajednici.

Uz neizmernu zahvalnost Pokrovitelju sleta Nj. Kr. Vitošanstu Knezu-Namesniku Pavlu, zaslužnom i nepokolebljivom Čuvaru narodne tekovine, pozdravimo, dragi Skopljanci, jugoslovensko Sokolstvo i poželimo mu sve veće zamahe, sve jače plete i sve vidnija dostignuća za sreću dragog nam mladog Kralja Njegovog Veličanstva Petra II, našeg dičnog Starešine, za svetu budućnost i blagostanje ujedinjenog naroda i za nepobedivost i večnost Jugoslavije!

SLETSKI ODBOR V SOKOLSKOG POKRAJINSKOG SLETA U SKOPLJU

Program glavnih sletskih dana V pokrajinskog sleta u Skopiju

Subota 26 juna

1. Preko celog dana dolazak i smeštaj Sokola i gostiju.

2. U 20 časova zbor župskih načelnika i načelnica u Sokolskom domu.

3. U 21.30 čas. sastanak društvenih i četnih načelnika i načelnica sa načelništvom njihovih župa.

4. U 21.30 časova bakljada kroz varoš i vatromet.

5. U 22 čas. završetak bakljade i povećerje sa terase Oficirskog doma.

Nedelja 27 juna

1. Od 5–6 časova pregled vežbi po župama.

2. U 6.15 čas. generalna proba za javni nastup.

3. U 8.30 čas. probe za akademije u Narodnom pozorištu i Sokolskom domu Matice.

4. U 10.30 čas. u Narodnom pozorištu svećano pozdravljanje gostiju.

Po podne:

U 15.30 časova svećano otvaranje sleta: a) donošenje bukturje sa kumanovskog bojišta; b) odavanje pošte svima herojima palim za čast i slavu Otadžbine; c) pozdrav zastavi i sokolski pozdrav Kralju, Narodu i Domovini.

1. Proste vežbe članova.

2. Proste vežbe članica.

3. Proste vežbe sokolskih četa i starije braće.

4. Proste grane (laka atletika) i bojne utakmice izvodi članstvo i vojska.

5. Vežbe Kraljevske mornarice.

6. Vežbe na spravama uzornih odeljenja Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i članova i članica na spravama.

7. Karusel i viteške igre — izvodi sokolska konjica društva Skopje — Matica.

8. Vežbe s oružjem — izvode vojnici-regruti skopskog garnizona.

9. Istoriska scena: Krunisanje cara Dušana.

Ponedeljak 28 juna

Pre podne:

1. U 8 čas. odlazak predstavnika Sokola u sabornu crkvu i u Hram slave na Vidovdanski pomen.

2. U 9 časova svećana sokolska povorka i pozdravi Sokolima sa terase Oficirskog doma.

Po podne:

1. U 16 časova na stadionu proste vežbe sokolskih četa i starije braće.

2. Proste vežbe vojske skopskog garnizona.

3. Proste grane (laka atletika) i sprave — izvodi članstvo.

4. Vežbe Kraljevske mornarice i vežbe vojničke sa oružjem.

5. Vežbe na spravama uzornog odeljenja Sav. Sokola Kraljevine Jugoslavije (takmičari za Kraljev mač).

6. Proste vežbe članova i članica.

7. Sletska scena.

Uveče:

1. U 9 časova na stadionu sokolsko veselje i vatromet.

Utorak:

Izleti i ispraćaj gostiju.

Nagrade iz Kraljevog fonda

Medu sokolskim jedinicama koje su ove godine nagrađene iz fonda blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja, a o čemu smo već izvestili u jednom od prošlih brojeva našega lista, nalazi se i Sokolsko društvo Blato na Korčuli, koje je dobitilo nagradu od 2.500 Din.

SLET SOKOLSKA ŽUPE BEOGRAD

Na sletu je svećano osvećena i razvijena zastava, dar Nj. Vel. Kralja Petra II u prisustvu Kraljevskog Namesnika brata dr. Ive Perovića, kao zaslužnog darovatelja te ministra dr. J. Rogića

Učešćem braće bugarskih Junaka Vitoške oblasti, slet se pretvorio i u snažnu manifestaciju jugoslovensko-bugarskog bratstva

E. Gangl s članovima savezne uprave, starešina Sokolske župe Beograd i predsednik sletskog odbora brat Staja Stajić s članovima uprave Sokolske župe, upravnik zadruge „Rukotvorine” g. Joksimović i drugi učesnici.

Izložbu je otvorio lepim prigodnim govorom profesor brat Stevan Stanković, tajnik Sokolske župe Beograd.

Na izložbi je izložen velik broj raznovrsnih ručnih radova, ponajviše u glini, drvu i tkaninama. Lepi broj radova izradili su sami Sokoli. Izložba je zanimljiva i privukla je pažnju brojnih posetilaca. Zamisao priredivanja ovakvih izložaba prigodom sokolskih sletova je za svaku poluhvalu. Treba samo nastojati da se izložbe ovakvoga žanra prireduju zajedno s izložbom predmeta sokolskog značaja, da bi propagandistički cilj bio što potpuniji i za samu Sokolstvo svrshodniji.

Doček bugarskih Junaka

Slet Sokolske župe Beograd bio je naročito uveličan i dolaskom braće bugarskih Junaka sofijske oblasti, koji su stigli u Beograd u subotu naveče u 19.30 časova. U susret braći Junacima pošli su do Caribroda izaslanici Sokolske župe Beograd, zamenik starešine župe brat dr. Branko Ćipčić i tajnik župe profesor brat Stevan Stanković. Kako u samom Caribrodu tako i na svim stanicama do Beograda braći bugarski Junaci bio je priređen veoma srdačan doček kako od strane Sokola tako i od naroda usputnih mesta.

Već mnogo pre nego što je stigao voz na beogradsku stanicu, koja je bila iskićena jugoslovenskim i bugarskim zastavama, kao također i trg pred stanicom te ostale glavne ulice, ogromno mnoštvo građanstva od nekoliko hiljada duša čekalo je da pozdravi drage bugarske goste, zatim Sokoli i Sokolice sa zastavama i glazbom. Na staničnom peronu braću bugarske Junake dočekali su članovi uprave Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije na čelu sa zamenikom starešine bratom Ganglom, uprava Sokolske župe Beograd i članovi sletskog odbora na čelu sa starešinom župe bratom Stajom Stajićem, članovi Jugoslovensko-bugarske lige, predstavnici mnogih društava i udruženja i mnoštvo građanstva.

Doček braće bugarskih Junaka bio vanredno srdačan, topao, bratski. Uz zvukove glazbe neprestano su se prolimali burni i oduševljeni poklici jugoslovensko-bugarskog bratstva. Braće bugarski Junaci stigli su na slet u Beograd pod vodstvom starešine sofijske junačke oblasti brata Anastasova, sa zastavom svoje oblasti i svojom glazbom. Svega, što braće i sestara, stiglo ih je oko 360. Najveći deo Junakinja bio je u lepim bugarskim narodnim nošnjama.

Nakon izmenjenih pozdrava formirana je velika sokolsko-junačka povorka sa zastavama i glazbama, koja je sa stanicu krenula Nemanjinom ulicom, Miloša Velikog i Kralja Milana te oko Prestolonaslednikova trga do sedišta Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, oduševljeno i burno pozdravljana od gustog špalira velikog mnoštva građanstva. Posle povorkе braća bugarski Junaci pošli su u prostorije Saveza SKJ, odakle su zatim bili razmešteni po svojim nastanbama.

Naveče toga dana u 21.30 časova Sokolska župa Beograd priredila je braći bugarskim Junacima večeru u hotelu „Palas”.

Bugarski Junaci na grobu Neznanog Junaka na Avali

U nedelju ujutro, dne 20 o. m., delegacija bugarskih Junaka pod vodstvom brata Ivanova, tajnika tehničkog odbora Saveza bugarskih Junaka, i brata Bobeljskog sa troje braće iz Sokolske župe Beograd krenula je na Avalu, gde se poklonila grobu Neznanog

Junaka i na grob položila lep venac od svežega cveća s bugarskom trikolom i s napisom: „Na padnelite heroji Jugoslavljanji ot bugarskite Junaci — Sofia”.

Druga grupa bugarskih Junaka obišla je bugarsko ratničko groblje.

Zvanične posete

Istoga jutra u 9 časova posebna delegacija iz vodstva braće bugarskih Junaka sa starešinom Vitoške oblasti bratom Anastasovom posetila je u Dvor, gde se upisala u dvorske knjige.

U 10 časova članovi vodstva Vitoške oblasti na čelu sa starešinom oblasti bratom Anastasovom učinili su zvaničnu posetu Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije u sedištu Saveza na Prestolonaslednikovom trgu. Tu su braću bugarske Junake dočekali članovi savezne uprave na čelu sa prvim zamenikom saveznog starešine bratom Ganglom, koji ih je pozdravio s nekoliko srdačnih i toplih bratskih reči.

Iza tога delegacija je posetila Sokolsku župu Beograd, gde su je bratski dočekali i pozdravili članovi uprave župe na čelu sa starešinom bratom Stajom Stajićem.

U toku prepodneva vodstvo Vitoške junačke oblasti na čelu sa starešinom bratom Anastasovom učinilo je posetu Gradskom poglavarnstvu, ministru za fizičko vaspitanje naroda g. dr. Josipu Rogiću te opunomoćenom bugarskom ministru na našem Dvoru g. dr. Popovu.

Kroz vreme ostala braća Junaci i sestre Junakinje upotrebili su priliku za razgledanje grada, posvuda susretani od građanstva s najvećim simpatijama.

Akademija bugarskih Junaka u Narodnom pozorištu

U 11.25 časova počela je u Narodnom pozorištu svećana akademija bugarskih Junaka. Pozorište je bilo dupkom puno. Akademiji je prisustvovan ministar za fizičko vaspitanje naroda, dr. Josip Rogić, bugarski poslanik g. dr. Popov, sekretar Čehoslovačkog poslanstva brat dr. Bahtik, predstavnici civilnih i vojnih vlasti i predstavnici pravoslavne, muslimanske i starokatoličke crkve, raznih ustanova i brojnih kulturnih i nacionalnih udruženja, članovi uprave Saveza SKJ na čelu sa zamenicom savezne starešine bratom Ganglom i bratom Smiljanićem, članovi uprave Sokolske župe Beograd na čelu sa starešinom bratom Stajićem, bugarski Junaci sa svojim vodstvom i veliki broj Sokolstva te ostalog građanstva.

Pre početka same akademije izvedena je alegorična slika „Hej Sloveni”. Na pozornici iskupili su se predstavnici Vitoške junačke oblasti sa svojom zastavom i predstavnici Sokolske župe Beograd. U tome času glazba je otkivala „Hej Sloveni”. Nato je starešina župe Beograd brat Stajić u lepom govoru srdačno i bratski pozdravio braće Junake i sestre Junakinje Vitoške oblasti. Posle govora brata Stajića glazba je intonirala bugarsku himnu „Šumi Marica”, nakon koje je nastalo burno i oduševljeno klanjanje jugoslovensko-bugarskog bratstva. Kada su se stišali poklici održao je lep i vanredno topao govor starešina Vitoške oblasti brat Anastasov, predavši ujedno tom prilikom Sokolskoj župi Beograd vanredno lepu i simboličnu plaketu u brončanom bazreliefu, koja prikazuje jednog jugoslovenskog Sokola i jednog bugarskog Junaka pri stisku desnice. Predaja plakete bila je popraćena od svih učesnika akademije neopisivim oduševljenjem i burnim ovacijama Nj. Vel. Kralju Petru II, Nj. Vel. Kralju Borisu III te jugoslovensko-bugarskom bratstvu, dok je u tome času glazba intonirala „Bože pravde”.

Nakon toga otpočeo je program akademije. Kao prva tačka bio je ustanan čas, koji je izvelo 16 Junaka pod

Otviranje sokolske izložbe

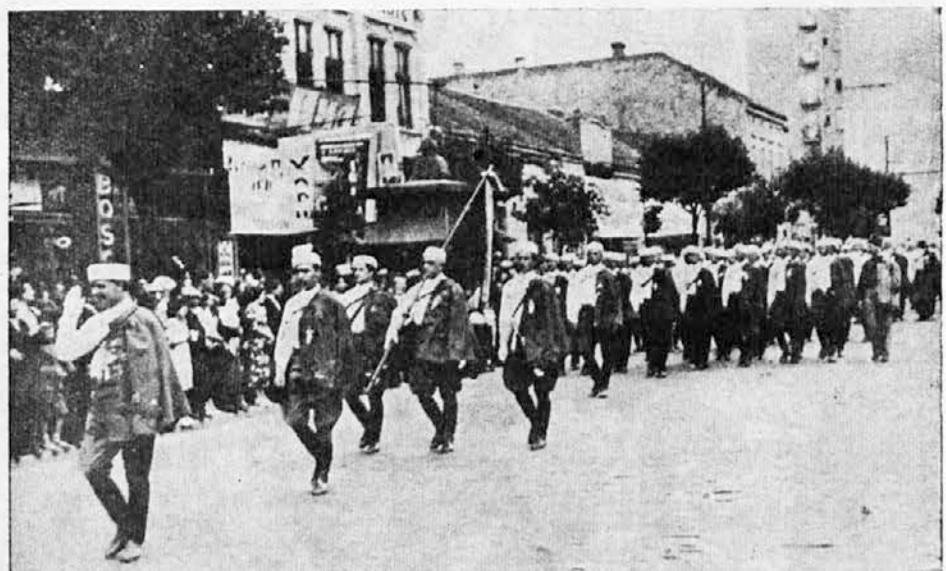
U subotu dne 19 o. m. u podne otvorena je svećano sokolska izložba ručnih radova i narodnih rukotvorina, koja je smeštena u vežbaonici Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, Prestolonaslednikov trg 34. Izložbu je priredila Sokolska župa u zajednici sa zadrgom za podizanje narodne radnosti „Rukotvorina” u Beogradu.

Svečanom otvaranju izložbe prisustvovali su zamenik starešine Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije brat E.

SA SLETA SOKOLSKA ŽUPE BEOGRAD

Prestavnici Sokola i Junaka u svečanoj povorci

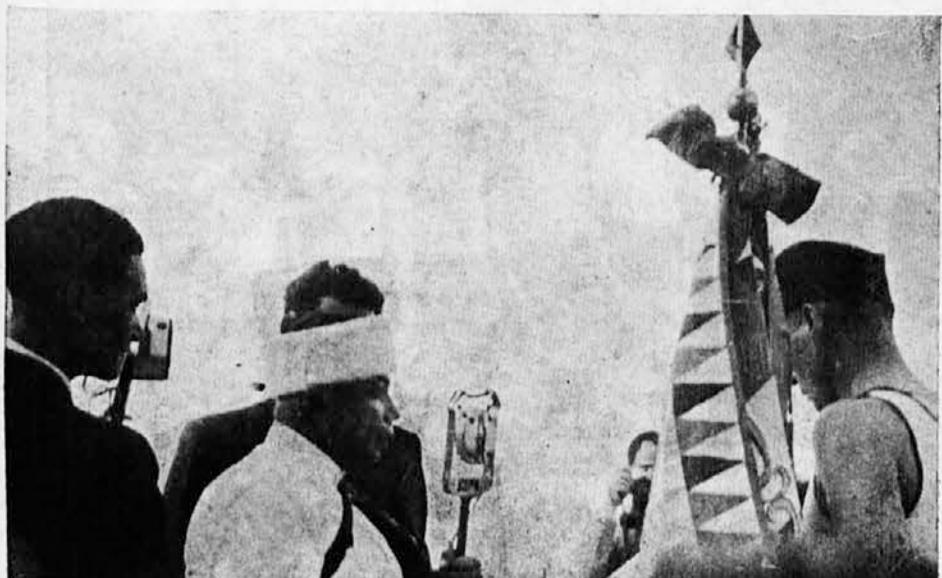
Junaci Vitoške oblasti u svečanoj povorci

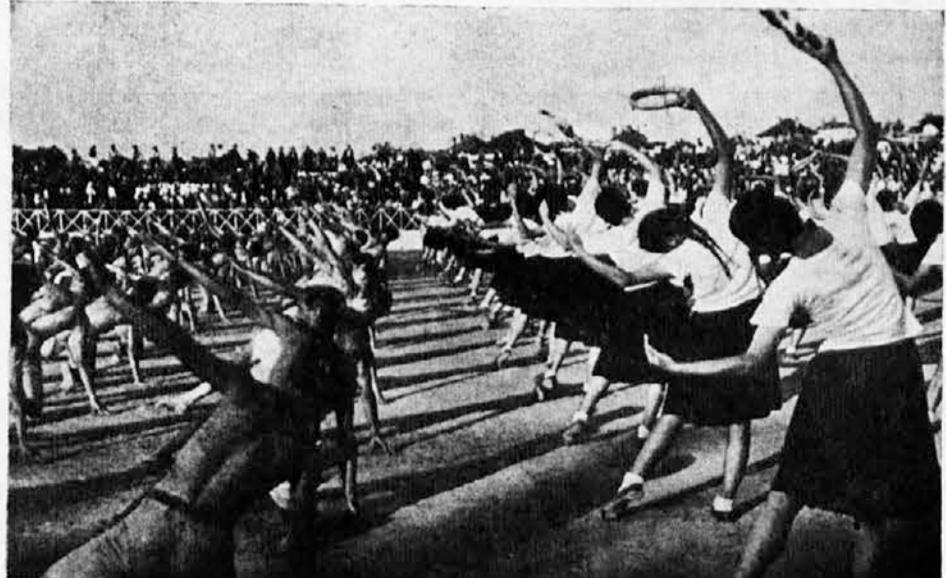
Na sletištu: Osvećenje zastave i predaja Kraljevog mača pobedničkoj vrsti

Kr. namesnik br. dr. I. Perović s min. dr. J. Rogićem za vreme osvećenja zastave

Starešina Vitoške oblasti brat Anastasov pozdravlja zastavu

Vežbe muškog i ženskog naraštaja

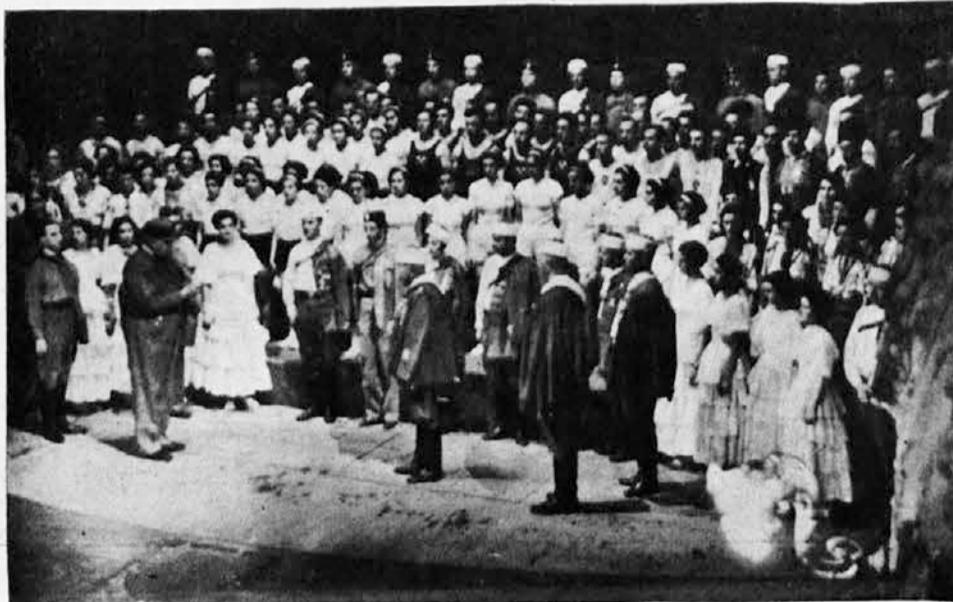
Vežbe muške i ženske dece

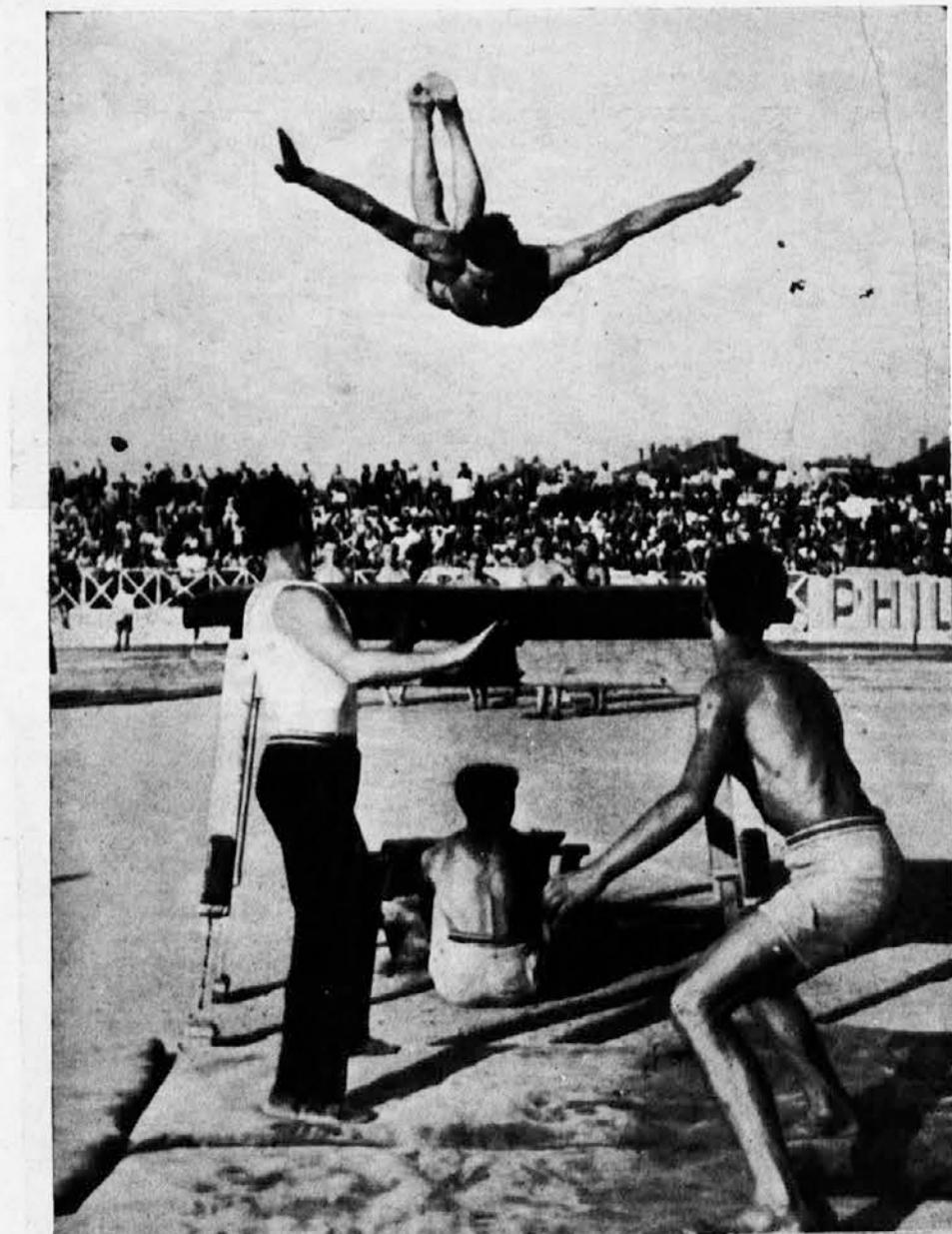
Vežbe članova sokolskih četa

Kraljevski namesnik brat dr. Ivo Perović, kao izaslanik visokog darovatelja i kuma župske zastave, Nj. Vel. Kralja Petra II, privezuje za zastavu kumovsku traku. Desno: ministar za fizičko vaspitanje brat dr. Josip Rogić

Sa svečane akademije bugarskih Junaka u Narodnom pozorištu: starešina župe Beograd brat Stajač Stajić pozdravlja braću bugarske Junake

Momenat vežbi na spravama pobedničke vrste m. naraštaja Sokolskog društva Zemun-Matica na župskom sletu.

vodstvom načelnika brata N. Gladniškog. Izvedba je bila vrlo dobra i naročito se odlikovala istrajanju, živim tempom i disciplinom vežbača. U sledećoj tački izvelo je 9 Junaka pod vodstvom podnačelnika brata Miceva skupine. Ova tačka izvedena je vrlo dobro i efektno. U trećoj tački nastupile su Junakinje, njih 8, u ritmičkom sastavu „Prolećni valcer“ pod vodstvom načelnika brata Al. Dimitrova. Prvi deo bio je pretežno baletnog karaktera i tek u drugom delu bilo je više telovežbačkih elemenata. Tačka je izvedena s odličnom izvežbanošću, elegancijom i gracioznošću. Četvrta tačka bili su narodni motivi, i to lep simbolični sastav „Zetva“, zatim narodna kola. Tačku su izveli Junaci i Junakinje u životpisnim bugarskim narodnim nošnjama pod vodstvom načelnice s. P. Koleve. Tačka je izvedena vrlo efektno, uz pratnju bugarskog narodnog instrumenta „kaval“ i „harmonike“ sa solo pevanjem i odlikovala se folklornim karakterom, snažnim rasnim obeležjem i

živim bugarskim temperamentom. Za vreme odlaska svirala je junakača glazba pod vodstvom dirigenta D. Božinova. Zatim je nastupio ženski naraštaj pod vodstvom načelnice sestre A. Petrove, koji je izveo svoj uzorni čas, i to: pripreme za vežbu, vežbe s velikim loptama, različnosti i skokove preko sanduka. Tačka je bila odlično izvedena. Sledila je dalje tačka vežba na razboju, koje je izvelo 5 Junaka. Svojim sigurnim nastupom ova vrsta — koja je svakako uzorna vrsta vitoške oblasti na spravama — pokazala je nekoliko lepih vežbi, koje otkazuju iznad prosečnosti. Za njima je opet nastupio ženski naraštaj pod vodstvom načelnice sestre A. Petrove. Njih 10 naraštajki izvelo je jedan lep ritmički sastav. Sledеća tačka bila je simbolična vežba „Rudari“ („Minjori“), koju je pod vodstvom načelnika brata B. Vasiljeva izvelo 12 Junaka iz rudnika Pernik. Njihov nastup (koji smo videli i na sletu u Sofiji) za oko je veoma efektan. Nastupili su u rudarskom ode-

Starešina Vitoške junačke oblasti brat Anastasov pozdravlja s balkona Narodnog pozorišta Sokolstvo i građanstvo, zahvaljujući se na srdačnom i bratskom prijemu priređenom bugarskim Junacima. Desno: ministar dr. Josip Rogić.

Pobednička vrsta Ljubljanskog Sokola, koja je osvojila Kraljev mač

Svečana predaja prelazne naraštajske zastave pobedničkoj naraštajskoj vrsti Sokolskog društva Zemun-Matica

lu sa električnim svetiljkama nad čelom i s krampovima. Telovežbački elementi samog sastava nemaju bāš u sebi snažnije simbolike koja bi nam dočarala teški rudarski rad i sve je ograničeno na nekoliko jednostavnijih potreta. Ipak, tačka je izvedena veoma dobro i lepo. Kao poslednju tačku Junaci i Junakinje u svojim narodnim nošnjama izveli su bugarske narodne motive, narodna kola i ručenice, pod vodstvom načelnice sestre P. Koleve. To je bila tačka čistog folklora, u kojoj dolazi do svog punog i najsnažnijeg izražaja bujni rasni temperamenat, vredina i uz svirku razigranost osećaja duše i srca narodnog sa jednom finom erotiskom natruthom. Tačka svakako vrlo privlačna, koja deluje snažno efektno i na oko i na osećaj gledaoca, dovodeći ga u razdraganost i zanos. To tim više, što su nam ovi motivi po mnogočemu tako bliski, srodni, te nam i oni pokazuju da smo jedne kri.

U svojoj celini, kao i po svojim pojedinačnim tačkama, ova akademija — i po dobrom sastavu svoga programa — imala je odličan uspeh i u mnogim momentima ona je upravo entuzijazmira gledaće, koji su osećaje svog punog zadovoljstva i iskrenog oduševljenja vidno i neštedimice manifestovali burnim poklicima i pljeskanjem. Glavno vodstvo akademije bilo je u rukama brata B. Vasiljeva, načelnika Vitoške junačke oblasti, a reditelj bio je brat K. Abadžijev, načelnik Sofijskog Junaka.

Nas iskreno raduje ovaj uspeh braće bugarskih Junaka s ovom akademijom u Narodnom pozorištu naše prestonice.

Banket Saveza SKJ u čast bugarskih Junaka

Posle akademije, u 12 časova, Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije predio je u čast braće bugarskih Junaka u vrtu restorana „Kolarac“ banket, kome su učestvovali, pored braće bugarskih Junaka na čelu sa starešinom Vitoške oblasti bratom Anastasovom, ministar fizičkog vaspitanja naroda brat dr. Josip Rogić, bugarski poslanik g. dr. Popov, sekretar Čehoslovačkog poslanstva brat dr. Bahtik, potpredsednik Beogradske opštine g. Todorović, predstavnici vlasti, korporacija i ustanova, uprava Saveza SKJ sa zamenicima saveznog stareština bratom Ganglom i inž. Smiljanićem, članovi uprave Sokolske župe Beograd na čelu sa starešinom bratom Stojom Stajićem, predstavnici štampe i drugi ugledni užvanici. Za vreme banketa održano je više zdravica.

Toga dana popodne mnoga braće bugarski Junaci bili su gosti pojedinih beogradskih sokolskih društava kao i pojedine naše braće i sestara.

Naveče održana je u Ruskom domu svečana akademija ruskih Sokola, koji su baš tih dana župskog sleta imali svoj kongres.

Svečana povorka

Glavni sletski dan bio je zapravo u ponedeljak dne 21. o. m., kada je bila priredena i velika manifestaciona povorka.

Ujutro toga dana u 7 časova održani su na sletištu pokusi za popodnevnu javnu vežbu. Na pokusima nastupilo je 440 muške i 275 ženske dece, 352 člana sokolskih četa, 41 članodeljenja starije braće, 380 muškog i 276 ženskog naraštaja, 80 članova i 64 članice ruskog Sokolstva, 260 vojnika vazduhoplovog puka i 72 podoficira, 25 članica u vežbama sa stalcima, 72 člana Sokolskog društva Beograd II te 256 članova i 44 članice u prostim vežbama. Ukupno bilo je na pokusima 2.800 učesnika.

Svečana povorka formirana je kod Sokolskog doma Beograd Matice, odkle je krenula u 11 časova prema Slaviji, dalje ulicom Kralja Milana, Preštolonaslednikovim trgom, Knez-Mihajlovom, Uzun-Mirkovom i Vasinom ulicom te preko Kraljevog trga, sleđujući se na trg pred Narodnim pozorištem, gde je bio zbor. Povorku je predvodio načelnik župe Beograd brat Petar Colović, zatim su išli barjaktari sa 24 članske i 4 naraštajske zastave, za ovima stupala je uprava Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, na čelu sa zamenicima saveznog stareština bratom Ganglom i bratom Smiljanićem, član-

om vodstva Vitoške Junačke oblasti sa starešinom oblasti bratom Anastasovom, starešinstvo bratskog ruskog Sokolstva, uprava i sletski odbor župe Beograd na čelu sa starešinom oblasti Stajićem, svih 75 na broju, glazba bugarskih Junaka, njih 44, zastava Vitoške junačke oblasti, 190 bugarskih Junaka, 88 Junakinja u narodnoj nošnji, 14 Junakinja u svečanoj odori, ruska glazba sa 24 glazbara, 8 ruskih sokolskih zastava, 130 ruskih Sokola, 104 ruske Sokolice, glazba Sokolskog društva Beograd VIII sa 49 glazbara, 320 Sokola u svečanoj odori, 28 Sokolica u svečanoj odori, 52 Sokolice u narodnoj nošnji, 144 u vežbačkom odelu, 280 članova sokolskih četa, 10 naraštajaca konjanika, 25 ruskih Sokola konjanika i 45 članova župске konjice, 95 vodenika, 32 vodnica, 4 novinara, 10 članova saniteta i 40 redara u povorci. Svega u povorci bilo je 3.183 učesnika.

Velika svečana povorka prolazila je u licama oduševljeno i burno pozdravljenja od ogromnog mnoštva beogradskog grada i vaspitanje brat dr. Josip Rogić, bugarski poslanik g. dr. Popov, potpredsednik Beogradske opštine g. Todorović, upravnik grada Beograda g. Ačimović, zamenici stareštine Saveza SKJ brat Gangl i brat Smiljanić, savezni tajnik brat dr. Gradojević, savezni načelnik brat dr. Pihler, članovi vodstva Vitoške junačke oblasti na čelu sa starešinom bratom Anastasovom, članovi uprave Sokolske župe Beograd na čelu sa starešinom bratom Stajićem i ostali užvanici.

goslovenske Sokole i bugarske Junake, kao i uopšte jugoslovenski i bugarski narod.

U ime Saveza ruskog zagraničnog Sokolstva pozdravio je lepim govorom okupljene Sokole i Junake starešina Saveza brat Dražling.

Na kraju održao je govor starešina Vitoške junačke oblasti brat Anastasov, koji se najtopljam rečima zahvalio na bratskom prijemu pripredenom u ponosno jugoslovenskoj prestonici, kako od strane braće jugoslovenskih Sokola tako i od strane beogradskog grada i vaspitanja. Svoj govor brat Anastasov završio je poklikom Nj. Vel. Kralju Petru II, Nj. Kr. Vis. Knezu Namesniku Pavlu i Kraljevskim Namesnicima, Jugoslaviji i celom jugoslovenskom narodu.

Tada je glazba otsvirala sokolsku himnu „Hej Sloveni“, koju su prihvati svi učesnici ovoga zabora, koji je time bio završen.

Banket Beogradske opštine

Nakon povorki i zabora pred Narodnim pozorištem, Beogradska opština pripredila je u podne na Dedinju u restoranu „Dedinje“ banket u čas gostiju. Banketu su prisustvovali ministar za fizičko vaspitanje brat dr. Josip Rogić, bugarski poslanik g. dr. Popov, potpredsednik Beogradske opštine g. Todorović, upravnik grada Beograda g. Ačimović, zamenici stareštine Saveza SKJ brat Gangl i brat Smiljanić, savezni tajnik brat dr. Gradojević, savezni načelnik brat dr. Pihler, članovi vodstva Vitoške junačke oblasti na čelu sa starešinom bratom Anastasovom, članovi uprave Sokolske župe Beograd na čelu sa starešinom bratom Stajićem i ostali užvanici.

Javna vežba i svečano osvećenje zastave

Posle podne u 16 časova održana je na igralištu sportskog kluba „Jugoslavije“ javna vežba, kojoj je prisustvovalo skoro 10.000 gledalaca.

Nešto pre 16 časova stigao je na sletište ministar brat dr. Josip Rogić u sokolskoj odori, koga su dočekali članovi sletskog odbora na čelu sa starešinom župe bratom Stajićem.

U 16 časova dovezao se zastupnik visokog darovatelja i kuma župске zastave, Nj. Vel. Kralja Petra II, Kraljevski Namesnik brat dr. Ivo Perović, koji je bio u sokolskoj odori, u pratnji šefa svoga kabinet g. Spasojevića. Kraljevski Namesnik brata d-ra Perovića dočekali su na ulazu u sletište prvi zamenici stareštine Saveza SKJ brat Gangl i starešina župe Beograd brat Staja Stajić s članovima sletskog odbora i uprave župe. Kraljevski namesnik tada je uveden u počasnu ložu. U ložama već su bili pored ministra d-ra Rogića, bugarski poslanik g. dr. Popov, starešina Vitoške junačke oblasti brat Anastasov, komandant Beograda general g. Vojislav Tomić, zatim upravnik grada Beograda g. Milan Ačimović, mitropolit g. Dositej, vladika g. Serafin, potpredsednik Beogradske opštine g. Todorović, sekretar Čehoslovačkog poslanstva brat dr. Bahtik i drugi odlični gosti, nadalje vodstvo Saveza SKJ, ruskog Sokolstva, Vitoške oblasti, župe Beograd, predstavnici župa Novi Sad, Niš i tako dalje.

U tome času na sletištu su nastupili vežbači župe Beograd s ruskim Sokolima i Sokolicama kao i odredi vojske, koji su učestvovali na sletu.

Tada je Kraljevski Namesnik brat dr. Ivo Perović, kao zastupnik visokog darovatelja i kuma zastave, Nj. Vel. Kralja, s ministrom bratom dr. Rogićem i predstvincima sokolskog vodstva stupio na naročito podignuti podium, gde je izvršen crkveni obred osvećenja i razviće župске zastave. Osvećenje izvršili su sveštenici pravoslavni, muslimanski i starokatolički. U ime pravoslavne crkve zastavu je osvetio prota brat Uljević sa još dva sveštenika, održavši nakon toga lep prigodan govor, zatim predstavnik muslimanske veroispovesti i nakon toga u ime starokatoličke crkve brat dr. Kalodera, koji je posle osvećenja održao krasan govor.

Nakon osvećenja Kraljevski Namesnik brat dr. Ivo Perović privezao je za zastavu kumovsku traku, uzeo zastavu u ruke i predao je starešini župe Beograd bratu Staji Stajiću uz sledeće poratne reči:

— Brate!

Primi u svoje ruke ovu zastavu, koju poklanja tebi i braći Sokolima Nj. Vel. Kralj Petar II, da bi pod njom i u njenom okrilju bili stalno na okupu, spremni na sve za Kralja i Otadžbinu; spremni da uvek očuvate vrhovni narodni ideal: državno i narodno jedinstvo. To je naš najveći zakon, koji je nama ostavio u amanet, svima bez izuzetka, Blaženopočivši Kralj Ujedinitelj, Kralj Mučenik. To je ono jedino što je kadro da vodi Jugoslaviju i jugoslovensku naciju napredu i veličini.

Zdravo! —

Tada je Kraljevski Namesnik brat dr. Ivo Perović poljubio zastavu i predao je starešini župe bratu Stajiću.

Primajući zastavu, starešina župe brat Stajić obećao je, da će Sokolstvo uvek raditi na slavu i korist Kralja i Otadžbine. Tada je starešina brat Stajić predao zastavu župskom načelniku bratu Petru Čoloviću, a ovaj barjaktaru župe bratu Bogdanu Maksimoviću.

Zatim su proglašeni rezultati sa II saveznih međusletskih takmičenja višega razdela i rezultati sa župskih takmičenja.

Tada je pobedničkoj vrsti na savezni međusletskim takmičenjima svečano predan Mač Nj. Vel. Kralja Aleksandra I. Kraljev mač uzeo je u ruke Kraljevski Namesnik brat dr. Ivo Perović i predajući ga načelniku Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije bratu d-ru Alfredu Pihleru rekao je sledeće:

— Ovaj simbol od našeg Velikog Kralja predajem našem Ljubljanskom Sokolu — neka ga nosi sa slavom i čašcu! —

Primajući mač, savezni načelnik brat dr. Pihler rekao je da je Sokolstvo uvek pripravno i da s mačem u ruci položi svoje život za Kralja i Otadžbinu. Zatim je predao mač pobedničkoj vrsti Ljubljanskog Sokola, koja je nato praćena burnim poklicima prodefilovala mimo glavne tribine.

Tada je Kraljevski Namesnik brat dr. Ivo Perović ukucao u kopije zastave spomen-čavliće, a za njim to isto i ministar brat dr. Rogić, nakon čega je burno pozdravljen Kraljevski Namesnik brat dr. Perović s ministrom bratom dr. Rogićem pošao u počasnu ložu.

U ime Vitoške junačke oblasti ukucao je spomen-čavliće uz kraći prigodni govor starešina oblasti brat Anastasov.

Posle toga je načelnik župe brat Čolović predao vrsti muškog naraštaja Sokolskog društva Zemun-Matica, koja je pobedila na župskom takmičenju, prelazni dar — pobedničku naraštajsku zastavu. Sledilo je dalje dodeljivanje pobednicima u takmičenjima raznih drugih nagrada, kao pehar „Pravde“ itd.

Posle toga počelo je izvedenje programa same javne vežbe pod vodstvom župskog načelnika brata Čolovića i načelnice sestre Vučković.

Kao prva tačka bile su proste vežbe muške (378) i ženske dece (285), te nadalje proste vežbe članova sokolskih četa (312) i starije braće (36), zatim tačka igara i preskoka članstva, naraštaja i dece (88), proste vežbe muškog (412) i ženskog (250) naraštaja, vežbe ruskih Sokola (85) i Sokolica (64), vežbe na spravama članstva i naraštaja (42), vežbe vojnika vazduhoplovog puka (260), vežbe članica sa stalcima (20), posebna vežba članova, članica, muškog i ženskog naraštaja Sokolskog društva Beograd II (72), vežbe podoficirske škole (72) i na koncu proste vežbe članova i članica, (svih 428). Ukupno je na sletištu nastupilo 2.809 vežbača i vežbačica.

Među najbolje izvedenim vežbama bile su proste vežbe muškog i ženskog naraštaja, a naročito proste vežbe članova sokolskih četa. Buru pak oduševljenja izazvali su kao i uvek nastupi naše dične vojske, koja je svojom sjajnom izvedbom zadivila sve gledače. Također i efektna i lepo izvedena tačka ruskih Sokola i Sokolica izazvala je opšte dopadanje i burno obravaranje.

Pose prvyg nastupa vojske Kraljev-

ski namesnik brat dr. Ivo Perović burno pozdravljen napustio je sletište.

Uspeli ove javne vežbe bio je po sve mu vrlo dobar, samo je broj vežbača ipak mogao da bude i veći.

Treba pripomenuti, da je na početku javne vežbe trebalo izvršiti podizanje državne zastave i odavanje počasti istoj, kako je to sada uvedeno u našem Sokolstvu.

Vežbe je pratila dobro glazba Sokolskog društva na Belim Vodama, a nastup vojske vojna glazba.

Naveče održano je u Topčideru sokolsko veselje.

Primanje u Bugarskom poslanstvu

U utorak dne 23. o. m. bugarski poslanik g. dr. Popov priredio je u čest bugarskih Junaka i vodstva jugoslovenskog Sokolstva prijem, a nakon toga glazba bugarskih Junaka priredila je na Kalemeđanu koncert.

Odlazak bugarskih Junaka

Bugarski Junaci napustili su Beograd u utorak naveče u 12 sati u noći posebnim vozom.

Pri odlasku braći bugarskim Junacima bio je prireden vanredno srdačan i bratski ispraćaj, kako od strane Sokolstva tako i od beogradskog građanstva, koga je na ispraćaju bilo oko 5.000.

Pre svoga odlaska, Junaci Vitoške oblasti svečano su privezali na novu župsku zastavu u ime svoje oblasti spomen-traku u nacionalnim bojama. Ovaj akt izvršen je na Vilsonovom trgu u prisustvu velikog broja Sokola i mnoštva građanstva. Kratko posle toga braći bugarski Junaci otputovali su u svoju domovinu, ispraćeni najlepšim bratskim osećajima, željama i ljubavlju svoje jugoslovenske sokolske braće i sestara i s najtoplijim pozdravima svojih braći bugarskim Junacima i bratskom bugarskom narodu. — S. C.

175 cm, u bacanju kugle 12.60 m, a u trčanju na 100 m u 11.2 sek. Pored toga 22 takmičara skočila su iznad maksimuma (150 cm), t. j. 155 i 160 cm, a 10 ih je skočilo 150 cm. U bacanju kugle pak uspesi su nešto slabiji, naime, pored pre pomenutog, 6 takmičara bacilo je kuglu preko 10 m, a u trčanju na 100 m postignuto je 18 rezultata ispod 13 sek.

Pobednička vrsta Ljubljanskog Sokola na ovim je takmičenjima po četvrti put osvojila mač Nj. Vel. Kralja Aleksandra I, stalni prelazni, najčasniji dar i najviše priznanje.

Prva takmičenja za ovaj mač održana su 1925 godine u Beogradu, zatim 1930 također u Beogradu, a 1933 u Ljubljani.

Takmičari s odličnim uspehom dobivaju veliku diplomu s vencem, s vrlo dobrim veliku diplomu, a s dobrim uspehom malu diplomu.

Uspeh vrsta:

I Ljubljanski Sokol	5.813,5	92%
II Ljubljanski Sokol	5.362,	85%
III Sokolsko društvo Beograd V	5.340,5	84%
IV Sok. društvo N. Sad	5.133	81%
IV Sok. društ. Zagreb II	4.730	75%
VI Sok. društ. Beograd I	4.593	72%
VII Sok. društ. Zagreb I	4.422	67%

Uspeh pojedinaca:

I Odličan uspeh — velika povjela s vencem:

1. Janez Maknarić — Ljubljana	965,5
2. Josip Kujundžić — Novi Sad	944,5

- 3. Ivko Pustinšek — Ljubljana 925
- 4. Jože Rumeničić — Beograd V. 921,5
- 5. Boris Gregorka — Ljubljana 910,5
- 6. Danijel Župančić — Ljubljana 904,5

II Vrlo dobar uspeh — velika povjela:

- 1. Edvard Antosijević — Ljubljana 927,5
- 2. Miloš Stergar — Beograd V 914
- 3. Petar Vukičević — Zagreb II 900
- 4. Dimitrije Merzlikin — Beograd V 891
- 5. Oto Vildman — Ljubljana 889,5
- 6. Marko Vilić — Novi Sad 881
- 7. Jure Buđa — Beograd I 872
- 8. Rade Mihočinović — Beograd I 859
- 9. Vladimir Krav — Ljubljana 839
- 10. Đorđe Jarošević — Beograd V 837,-
- 11. Milan Potokar — Ljubljana 836
- 12. Bojan Šega — Ljubljana 824,5

III Dobar uspeh

(povelje ne dobivaju, jer imaju više od jedne ocene ispod 60 bodova)

- 1. Edo Slanina — Ljubljana 889,5
- 2. Miro Longika — Ljubljana 889
- 3. Miloš Skrbinšek — Ljubljana 873
- 4. Dragutin Jelić — Zagreb I 861
- 5. Marijan Skrbinšek — Ljubljana 842

(ima iz trčanja samo 34 b.)

- 6. Ivan Jelić — Zagreb I 834

Od ostalih takmičara postigli su dovoljan uspeh njih 23, a slab uspeh 6 takmičara.

II savezna međusetska takmičenja višega razdela za Mač Nj. Vel. Kralja Aleksandra I

Mač Nj. Vel. Kralja Aleksandra I osvojila je vrsta Ljubljanskog Sokola

Dne 20. o. m. održana su u Beogradu druga savezna međusetska takmičenja višega razdela za Mač blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja. Glavni deo takmičenja održan je na letnjem vežbalištu Sokolskog društva Zemun-Matica, a takmičenja u trčanju održana su na igralištu sportskog kluba „Jugoslavije“, gde je održan i slet Sokolske župe Beograd.

Takmičenja, u kojima je učestvovalo 7 vrsta i 53 pojedinca, je vodio savezni načelnik brat dr. Pihler. Sudije bila su braća: dr. Stanko Tončić iz Zagreba, Lojze Vrhovec, Jože Rus i Franjo Lubej iz Ljubljane, Mladen Žakić i Sava Kantardžić iz Novog Sada, Mirko Skovran, Branko Polić, Franjo Žic, Emil Vukotić, Stevan Šujica, Zdenko Pavić, Janko Kavčić, Ivan Sedlaček iz Beograda i Josip Bogner iz Osijeka. Prizivnu komisiju sačinjavala su braća: savezni načelnik dr. Pihler, zamenik saveznog načelnika Miroslav Vojinović i France Ahčin iz Ljubljanskog Sokola.

Takmičenja su počela u 6 sati izjutra dizanjem i odavanjem počasti državnoj zastavi uz sviranje himne. Nakon toga je savezni načelnik brat dr. Pihler otvorio takmičenja lepim prigodnim govorom. Zatim se pristupilo takmičenjima prema utvrđenom vršnom redu.

Takmičenja na letnjem vežbalištu završena su u 15 sati, nakog čega su u 18 sati održana takmičenja u trčanju na igralištu sportskog kluba „Jugoslavije“.

Po završenim takmičenjima na igralištu „Jugoslavije“ takmičari su se vratili ponovo u Zemun na letnje vežbalište, gde je uz pevanje sokolske himne „Hej Sloveni“ odana počast državnoj zastavi i izvršeno spuštanje zastave.

Takmičenja su izvršena u potpunom redu i pokazala su lep uspeh kako u broju tako i u kvalitetu.

Ova takmičenja, koja su vršena u 10 grana telesnih vežbi, zahtevaju od vežbača svestranu izvežbanost. Takmičar koji u dve grane ne postigne barem 60% od postizivih bodova, nije zadovoljio. Tako vidimo da takmičari koji su postigli više od 800 bodova (80%), a koji su u dve grane postigli uspeh manji od 60%, ne dobivaju priznanje u vidu velike diplome, iako njihov zbir bodova premašuje bodove drugih takmičara.

Ovim se naime načinom takmičenja ne želi isticati samo prvog kao takvog, već svakoga onoga koji je udovoljio takmičarskim uslovima i uslovima takmičarskog reda, t. j. da je u svakoj grani postigao više od 60% mogućih bodova. I zato se takmičari ocenjuju po grupama, i to s ocenom „odličan“ oni koji su postigli više od 90%, s ocenom „vrlo dobar“ oni koji su postigli više od 80% i s ocenom „dobr“ oni koji su postigli više od 60%. S ocenom „dovoljan“ ocenjuju se oni koji su postigli ukupni zbroj bodova više od 60%, ali taj procenat nisu postigli

u svakoj pojedinoj grani. Sa ocenom „slab“ ocenjuju se oni takmičari koji nisu postigli opšti zbroj 60%.

Prilikom ovih takmičenja videli smo vrlo lepih pojedinačnih rezultata koji otiskuju iznad prosečnosti. Tako n. pr. u skakanju postignut je jedan rezultat od

Svečano otkriće spomenika Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju i osvećenje zastave Sokolskog društva,

koju je poklonio i kojoj je kumovao predsednik Kr. vlade g. dr. Milan Stojadinović

Toga dana razvijene su u Visokom još četiri zastave sokolskih četa

Svečanosti su održane u prisustvu izaslanika Nj. Vel. Kralja i Kraljevskih Namesnika i u prisustvu predsednika vlade g. dra M. Stojadinovića

Dne 20. o. m. Visoko je imalo dve velike svečanosti nacionalnog i sokolskog značaja, naime svečano otkrivanje spomenika blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju i osvećenje zastave, koju je Sokolskom društvu Visoko darovalo i kojoj je lično kumovao predsednik Kr. vlade g. dr. Milan Stojadinović. Osim toga toga dana osvećene su i još četiri sokolske čete.

Kr. Vis. kneza Namesnika Pavla generala g. Milisava Tomića, Kraljevskog Namesnika g. dra Radenka Stanjkovića zastupao je ministar pošta i telegrafa g. dr. Branko Kaluderčić, Kraljevskog Namesnika g. dra Ivu Perovića ministar bez portfelja g. dr. Šefkija Behmen, Kraljevsku vladu predsednik vlade g. dr. Milan Stojadinović, ministra vojske i mornarice general g. Đura Zarić. Nadalje su svečanostima prisustvovali ban Drinske banovine g. Lukić, izaslanici skoro svih ministarstava, predstavnici svih vlasti, raznih ustanova, društava i udruženja iz mesta i ostalih krajeva te veliko mnoštvo naroda iz mesta i okoline.

U subotu uveče, uoči svečanosti, bio

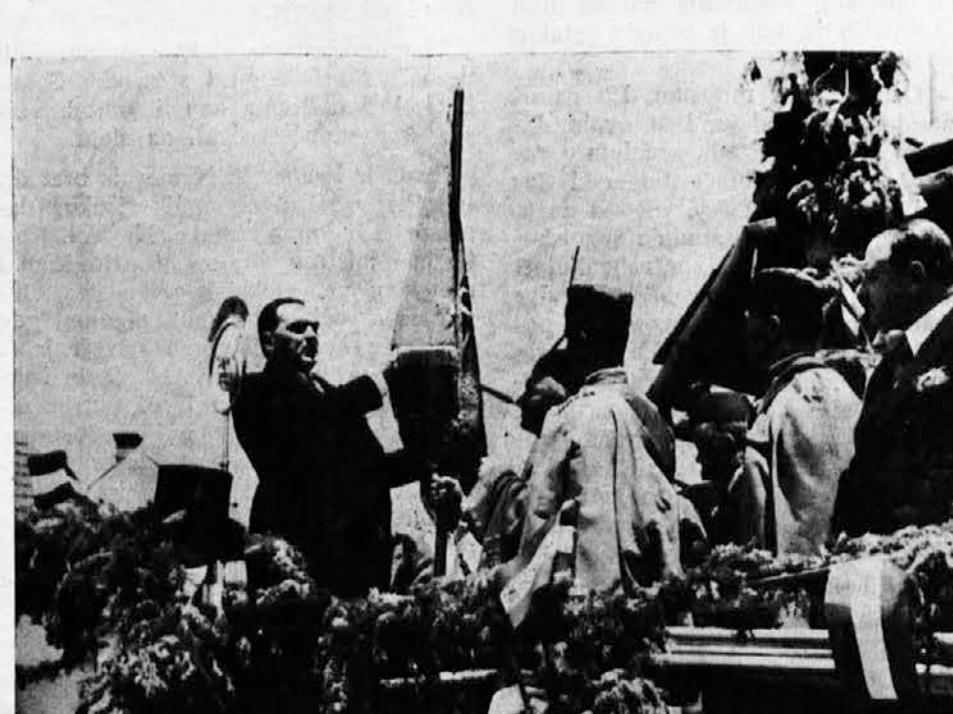
je prireden vatromet, a zatim je pred opštinskim domom formirana velika manifestaciona povorka s bakljama, koja je, nakon pozdravnog govora koji je održao predsednik opštine g. Esad Oruč, prošla kroz Visoko. Zatim je u 9 časova održana u Sokolskom domu svečana sokolska akademija posvećena uspomeni blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja.

Sutradan, uz učešće velikog broja naroda, počeo je u 10 časova u pravoslavnoj crkvi pomen Viteškom Kralju Ujedinitelju. Oko četvrt časa docnije stigli su u Visoko iz Sarajeva predsednik vlade g. dr. Stojadinović, ministar g. dr. Kaluderčić, ban g. Lukić i generali g. g. Tomić i Zarić. Njih je dočekao ministar g. dr. Behmen s narodnim poslanikom visočkog sreza g. Živkovićem i predstavnicima vlasti, ustanova i udruženja i mnoštvo naroda. Odličnike pozdravio je tada dobrodošlicom predsednik odbora za podizanje spomenika g. dr. Džanjanović. Nakon toga je predsednik vlade s ministrima i izaslanicima krenuo u crkvu na pomen.

Posebno pomenut i nakon što je prota g. Bošković održao prigodan govor, predsednik vlade g. dr. Stojadinović s ostatim odličnicima i pratinjom pošao je na trg gde je podignut spomenik Blaženopočivšem Kralju, zauzevši mesto na podignutoj počasnoj tribini.

U tome času vojna glazba intonirala je državnu himnu, nakon čega je prota g. Bošković održao govor, kojim je veličao ličnost i dela Blaženopočivšeg Kralja i u kom je izneo i istorijat podizanja ovog spomenika.

Posle govora g. Boškovića izaslanik Nj. Vel. Kralja Petra II i Nj. Kr. Vis. kneza Namesnika Pavla, general g. Tomić otkrio je brončani spomenik, koji je bio zavijen u državnu zastavu, rečima: „Neka je slava Viteškom Kra-

Predsednik Kr. vlade g. dr. Milan Stojadinović razvija zastavu koju je daroval Sokolskom društvu Visoko

lu Ujedinitelju!" — što je prihvatio sve prisutno inošto.

Nakon što je glazba otsvirala državnu himnu, a zatim Srpsko pevačko društvo otpevalo „Iz bratskog zagrljaja”, na spomenik su položeni brojni venci i mnogo kita cveća. U ime Kr. Vlade venac je položio predsednik g. dr. Stojadinović.

Odmah zatim pristupilo se i jednoj drugoj svečanosti, naime osvećivanju i razvijanju zastave, koju je darovao Sokolskom društvu Visoko i kojoj je i kumovao predsednik vlade g. dr. Milan Stojadinović.

Nakon što je otpevana pesma „Čuvajte Jugoslaviju” izvršeno je osvećenje zastave, koju je zatim razvio sam predsednik vlade g. dr. Milan Stojadinović i koji je predavačući je starešini Sokolskog društva Visoko, bratu Mirku Vučićeviću, održao sledeći govor:

„Kao predsednik Kraljevske vlade i ministar spoljnih poslova, i kao član velike sokolske zajednice, darujem ovu zastavu bratskom Sokolskom društvu u Visokom.

Ovim želim da pokažem, koliko cećim rad, kako Sokolskog društva u Visokom, tako i celog Sokolstva u našoj zemlji. Sa ovog mesta i u ovom svečanom trenutku pozivam braću i sestre Sokole, da produže rad za dobro Kralja, za slavu otadžbine, za veličinu jugoslovenskog naroda! Vas, prisutne, pozdravljam sa našim kratkim, a srdačnim i bratskim sokolskim Zdravo!

Da živi Nj. V. Kralj Petar Drugi!

Da živi Nj. Kr. Vis. Knez Namesnik Pavle!

Da žive Kraljevski Namesnici!

Da živi Kraljevina Jugoslavija!”

Reči predsednika Kr. vlade g. dra Stojadinovića bile su popraćene oduševljenim i dugotrajnim patriotskim potklicima.

Primajući zastavu, starešina društva brat Vukojević obećao je, da će Sokoli i dalje požrtvovno, ustrajno i neustrašivo produžiti svoj rad na slavu i korist Kralja i Otadžbine, a zatim je zastavu s prigodnim rečima predao barjaktaru društva bratu Neziru Sirjeći.

Posle toga razvijene su i četiri zastave sokolskih četa, od kojih je Sokolskoj četi Kraljevac darovao brat Josko Plavšić iz Visokog, Sokolskoj četi Čekrčić darovao je brat Radoslav Živković, narodni poslanik, Sokolskoj četi Radovlj brat Ibrahim-beg Zečević, a Sokolskoj četi Dobrinje darovao je brat Dionizije Plavšić.

Tada je nakon razvijica zastava u ime Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i Sokolske župe Sarajevo govorio brat Husein Brkić, koji je u svom govoru istakao značaj nacionalno-sokolskih svečanosti ovoga dana.

Zatim je formirana velika povorka, koja je prodefilovala kraj spomenika, a u kojoj su na čelu išli Sokoli sa sokolskom glazbom iz Sarajeva, zatim vatrogasci te razne korporacije, društva i udruženja. U povorci je učestvovala i glazba muslimanskog društva „Zajednica” iz Zenice i odred vazduhoplovne puke s vojnom glazbom iz Sarajeva, koji je pri otkrivanju spomenika ispalio počasnu salvu. Za vreme svečanosti nad Visokim kružila je jedna eskadrila aviona vazduhoplovne puke iz Rajlovca.

Nakon toga je u trpezariji konvikta franjevačke gimnazije bio priređen banket. Za vreme banketa održali su zdravice: predsednik odbora za podizanje spomenika g. Džanović, koji je nazdravio Nj. Vel. Kralju Petru II, kome je odgovorio izaslanik Nj. Vel. Kralja general g. Tomić, zatim narodni poslanik brat Radoslav Živković, koji je nazdravio predsedniku Kr. vlade g. dr. Milanu Stojadinoviću. Tada je predsednik vlade g. dr. Stojadinović održao sledeći govor:

„Zelim da se najtoplje i najsrdaćnije zahvalim na upućenim pozdravima. Moje bavljenje ovde vrlo mi je prijatno, isto onako kao što mi je bilo pre mesec dana kada sam ovuda prolazio. Budite uvereni da će opet doći u vašu sredinu. Naročito mi je prijatno što sam se našao među vama danas, kada ste otkrili spomenik Blaženopočivšem Višeskom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju i kada ste osvetili sokolske zastave. Te dve svečanosti upravo se dopunjaju.”

„Zivot pokojnog Kralja Aleksandra bio je ceo ispunjen jednom borbot i spomenik koji Mu danas podigoste pot-

seća nas na te borbe, jer su one vezane sa borbama celog našeg jugoslovenskog naroda radi njegovog oslobođenja i ujedinjenja. Život pokojnog Kralja protekao je u stalnoj borbi. Borba je bila i onda kada je ratovao na ratnim bojištima; borba je bila i onda, kada je sa srpskom vojskom prešao albansku golgotu; borba je bila i onda, kada je na čelu legija srpskih vojnika i jugoslovenskih dobrotvora pošao sa Dobrog Polja da oslobođe Otadžbinu; pa ako hoćete borba je bila i onda, kada je ukinuo Ustav, i najzad i to je bila borba, borba za mir i Jugoslaviju, kada je izrešetan kuršumi pao na ulicama Marselja. Sve je to bila borba za stvaranje ove države i za njenu veličinu. A šta nam je ostavio kao svoj amanet pokojni Kralj? To su one dve reči, koje ste vi urezali i na vaš spomenik i koje glase: „Čuvajte Jugoslaviju!”

Kako ćemo sačuvati Jugoslaviju?

Jedan od tih načina i metoda da čuvamo i sačuvamo Jugoslaviju nalazi se isписан i u načelima, kojima se rukovodi jugoslovensko Sokolstvo u svom radu. Mi svi taj patriotski rad Sokola treba da pomognemo. Osobito me veseli što je sokolska ideja uhvatila tako dubokog korena u Visokom i u celom sredu visočkom, najviše među braćom muslimanima, koji su sokolsku ideju tako svesrđno prigrili. Kao starešin, predratnog Sokola, mene ova pojava naročito raduje.

Najzad, meni je vrlo prijatno što ste za ovaj naš zvanični banket, za naše mesto ovog trećeg sastanka, posle pravoslavne crkve, posle spomenika Višeskom Kralju, izabrali ovaj katolički konvikt. Ovo mesto me potseća na jedno pitanje sadašnjice, koje mi državnici i političari moramo da rešavamo. Verujte mi da sam malo kada ovako duboko osetio sav značaj one narodne izreke: „Brat je mio koje vere bio,” kao baš u ovom momentu pod svodovima ove velike zgrade. Ja vidim za ovom velikom trpezom zastupljene sve tri glavne vere našeg naroda. I ova atmosfera potseća me na potrebu da se poštuju podjednako sve ove tri veroispovesti. Nijedna od njih ne sme biti podvlašćena, niti jedna druga povlašćena. Ravnopravnost među verama mora da postoji radi mira ove zemlje, radi njene budućnosti, šta više radi njenog samog opstanka. Meni je vrlo prijatno što sam mogao da konstatujem celoga današnjeg dana, na svakom koraku, ovu ravnopravnost kako naše tri vere, tako i naša tri plemena.

Ove današnje nacionalne manifestacije, ova naša bratska sloga, najbolja su garancija za učvršćenje položaja naše zemlje, kako ovde tako i u inostranstvu. Vi koji ste putovali po svetu u poslednje vreme, mogli ste primetiti koliko je porastao ugled naše zemlje na strani. Vi ste mogli svuda s ponosom da se pokažete kao Jugosloveni. A vi koji niste imali prilike da putujete, vi ste, čitajući novine, mogli da primetite kako je naša prestonica Beograd, da se izrazim muslimanskim načinom govora, postao neka vrsta diplomatske čabe za evropske diplomate. Ti razgovori i pregovori obezbeduju nam mir na svima našim granicama. Mi, uostalom, ne tražimo ništa tuđe, ali ne damo i ništa što je naše.

Varoš Visoko bila je u srednjem veku sedište bosanskih kraljeva, koji su ovde potpisivali povelje i upravljali zemljom. Visoko je onda bilo jedno od vrlo važnih ekonomskih centara Bosne. Bilo je napredno u svakom pogledu. Moja je želja da Visoko ponova trgovacki i ekonomski procvate, da bude ono što je nekada bilo. Kraljevska vlada to će potpomoći na taj način što u celom ovome bazenu, od Zenice do Sarajeva, podiže velika industrijska preduzeća koja će biti naš Rur, centar železne industrije i osnovica narodne odbrane. I Visoko i ceo ovaj kraj imaće od toga nesumnjive koristi. A vi svi moći ćete onda da se još predanije posvetite velikom radu za dobro Kralja i otadžbine.”

Gовор predsednika vlade g. dra Stojadinovića bio je često kao i pri koncu popraćen burnim i oduševljenim odobravanjem.

Predsednik vlade g. dr. Stojadinović s ostalim gostima oputovao je iz Visokog u 15.45 časova.

U 16 časova Sokolsko društvo Visoko priredilo je veoma uspeo javni čas, a

naveče u Sokolskom domu održano je poselo s koncertnim programom uz sudjelovanje pevačkog društva „Milutinović”. Na selu održali su predavanja o

rudnom bogatstvu Visokog i okoline docent univerziteta dr. Milenko Filipović, inž. Josip Frančić, profesor fra Krunoslav Misilo i inž. Branko Vukanović.

Slet Sokolske župe Tuzla

održan je u Tuzli dne 11—13. c. m.

U danima od 11—13 o. m. održan je u Tuzli slet Sokolske župe Tuzla spojen sa župskim takmičenjima. Takmičenja, koja je otvorio prigodnim govorom župski načelnik, održana su 11 i 12 o. m. na vojnom vežbalištu. Takmičenjima je ova dana prisustvovao i delegat Saveza SKJ na ovom sletu, brat Miroslav Vojinović, zamenik saveznog načelnika.

Na ovim takmičenjima postignuti su kod članova i muškog naraštaja sledeći rezultati:

Vrsta članova srednjeg razdela društva Zvornik postigla je 3424 tačke ili 67,1%, a vrsta članova nižeg razdela društva Kreka 3.277 tačaka ili 64,2%.

Kao pojedinci postigli su malu diplomu u srednjem razdelu braća Cizmar Branko sa 664 tačke i Mustafić Mustafa sa 612 tačaka, ova iz Zvornika. U nižem razdelu postigao je veliku diplomu brat Glavočević Ivan — Lukavac sa 673 tačke, a malu br. Korošec Franjo — Kreka sa 524 tačke.

Vrste muškog naraštaja u nižem razdelu postigle su sledeće rezultate:

Lukavac 3.877 tačaka ili 76,0%
Zvornik 3.588 tačaka ili 70,3%
Kreka I 3.197 tačaka ili 62,7%
Kreka II 2.987 tačaka ili 58,6%

Kao pojedinci dobili su diplome: Maršalek Leopold — Lukavac — veliku s vencem sa 780 tačaka, Jeftić Krsto — Zvornik — veliku sa 709 tačaka, Hofman Valter — Lukavac — malu sa 638, Mustafić Alija — Zvornik — malu sa 591, Marić Franjo — Lukavac — malu sa 580, Selmanagić O. — Zvornik — malu sa 546, Glavočević Franjo — Lukavac — malu sa 544 tačke.

Od osam vrsta četa prva tri mesta zaузеле su čete:

I Osječani — Dobojska 2.793 tačke,
II Kožuhe — Dobojska 2.581 tačkom,

III Husina — Kreka sa 2.205 tačaka.

Kao pojedinci zauzeli su prva mesta braća: I Blagojević Simeun — Osječani — Dobojska 494 tačke, II Božić Obrad — Osječani — Dobojska 485 tačaka, III Kovačević Petar — Ljubače — Kreka sa 458 tačaka.

Rezultati takmičenja članica i žen. naraštaja nisu poznati, jer još nisu izračunati.

Takmičare članove i muški naraštaj dala su od 27 društava samo četiri društva, i to Zvornik, Kreka, Batinje i Lukavac, a od 83 čete samo 8 četa. Iako je takmičarski red prilično težak, ipak se ne može opravdati izostanak 23 društava i 75 četa. Po ovome se vidi da se braća načelnici nisu ozbiljno spremali za takmičenje, a otpada i izgovor da su vežbe kasno došle, jer kad su se mogla ova četiri društva spremiti, onda su mogla i ostala, da je bilo dobre volje.

Članice i žen. naraštaj dalo je 5 društava: Zvornik, Kreka, Tuzla, Lukavac i Teslić. Društvo Zvornik je jedino koje je postavilo po vrstu od sve četiri kategorije. Ne možemo sebi raštumačiti zašto nisu bila zastupana naša najjača društva: Brčko, Bijeljina, Tuzla, Dobojska, Teslić i Derventa?

Broj od 137 takmičara svakako je manen za župu koja broji 110 jedinica. Spremanje takmičara po novom takmičarskom redu svakako iziskuje od prednjaka mnogo volje i istrajnog rada da valjano spreme takmičare. Po ovome redu takmičenja onaj koji dobije diplomu taj ju je stvarno i zasluzio i to služi na čest i prednjacima koji su ih pripremili. Kao obično što se mi na novine teško privikavamo, biće nešto i tu sa novim redom takmičenja, pa se nadamo da će druga godina biti bolja.

Dne 12 o. m. navečer održano je u Sokolskom domu sletsko pozorišno veče sa komandom „Pod maglom” od Šantića. Osim toga nastupilo je 6 članova društva Kreka sa tačkom „Panta — Rhei” od I. Kovača uz recitovanje br. Bogdana Maksimovića, koji je ovu tačku i uvežbao. Tačka je vrlo dobro odvežbana.

Svakako bi bila mnogo efektnija da je nastupilo više ovakvih skupina.

Sledeća tačka je bio nastup 12 muške i 12 ženske dece društva Lukavac na dva razboja. Dece su izvela vežbe od Erbena, koje su bile više

kao skupinske vežbe. Tačka je vrlo dobro odvežbana i odvežbana, pa su deca pobrala zasluzeni aplauz.

Kao zadnja tačka bio je nastup na spravama. Nastupile su dve vrste članova na vratištu u razboju i vrsta muškog naraštaja sa preskokima preko konja uzduž i u širinu. Četiri-pet članova su svoje sastave izveli dobro, o-

stali nisu bili kakvi naročiti vežbači, i videlo se da nam nedostaje vežbača na spravama. Naraštajci su izvodili smele preskoke i u početku su ih izvodili vrlo dobro, ali pri koncu, pošto su iscrpeli ono što su uvežbali, počeli su sa raznolikostima. Videlo se da su slabo uvežbali odbočku, jer su je neki radili i previše sklonjeno. Bolje bi bilo da su ove odbočke izostavili.

Na javnoj vežbi nastupilo je ukupno 763 vežbača, t. j. 40% manje nego 1935 godine.

Sletski kao i stručni odbor župe viđeli su prilično toga što nije bilo dobro za vreme nastupa i same organizacije sleteta, pa iz toga treba da za buduće sletove izvuku pouku. Načelnici i načelnice društava opet su videli kako su shvatili svoju dužnost. Nedostaje dobre volje i pozrtvovanja. Kad naše jedinice budu poklanjale više pažnje svome župskom sletetu, onda će i mnogo bolje uspevati.

III slet IX okružja Sokolske župe Petrovgrad i osvećenje zastave Sokolskog društva u Srpskom Itebeju

Dne 20. juna, na prvi dan Duhova, održan je okružni slet našeg IX okružja i osvećenje zastave Sokolskog društva u Srpskom Itebeju. Ovo naše veliko mesto leži daleko od železničke pruge na severoistočnom delu granice koju proseca plovni Begejski kanal. Tu je pred nekoliko godina čvrsto usaden naš sokolski barjak, koji ponosno leprša na predstrazi, oko kojeg se okuplja brojna sokolska porodica.

Nakon dugog iščekivanja osvanuo je konačno ovaj veliki dan, kada se je u ovom mestu imala obaviti jedna od najznačajnijih priredaba, koja će za dugi vremena ostati svima neizbrisiva spomena u ovome kraju.

Već rano izjutra odjekivala je sokolska truba najavljujući dolazak Sokola iz obližnjih mesta Ninčićeva, Jaša Tomicića, Srpske Crne i drugih koji nisu žalili velikog truda da prisustvuju ovoj značajnoj proslavi.

U 8 sati formirana je velika povorka, koja je pošla na begejsko pristanište da dočeka ostale Sokole, koji su sa odredom vojske 25. peš. puka i vojnog muzikom dolazili ladjom iz Petrovgrada.

Neobičan prizor razdragao je sva srca, kada se lađa pojavila u daljinu uz zvukove muzike izmešane sa sokolskim poklicima „Zdravo“ na koje se sa obale isto tako odgovaralo uz vihorenje hiljadne zastavice oduševljene sokolske omladine. Nakon pozdrava, kojim je starešina domaćeg društva brat dr. Milovan Mošorinski pozdravio goste, pošla je povorka kroz mesto i zaustavila se na vežbalištu, gde je Sokolstvo pozdravljeno od predsednika opštine. U isto vreme stizala su na slet još mnoga društva, a naročito veliko oduševljenje bilo je kada je došlo Sokolsko društvo Karadordevo u povorci sa 70 kola prepunih podmladaka, naraštaja i članstva.

Od 10—12 sati održani su pokusi, a zatim banket u Kasini, na kojem je starešina brat dr. Milovan Mošorinski podigao prvu zdravnicu Njegovom Veličanstvu Kralju Petru II. Iza toga održan je niz pozdravnih govora predstavnicima vojske, crkve, braću četnicima, vatrogascima, predstavnicima opštine, škole i domaćim sokolskim radnicima, koji su od osnutka društva stalno prednjačili u radu.

U 4 sata posle podne otpočelo je na vežbalištu pred svrstanim Sokolstvom, vojskom i uz ogromno učešće naroda osvećenje zastave. Zastavi je kumovao izaslanik Sokolske župe Petrovgrad brat Stevan Žeberan, tajnik župe. Zatim je otpočela javna vežba, koju je vodio prednjak župe brat Stevan Bukač iz Petrovgrada. U nizu vežbi, koje su bile odlično izvedene, nastupilo je oko 600 muške i ženske dece, 80 muškog naraštaja i 120 članova. Odlično je uspela vežba s oružjem, koju je izveo odred vojnika 25. peš. puka iz Petrovgrada. Zatim su sledile vežbe na spravama kombinovanih vrsta društava iz Petrovgrada-Matrice, Srpske Crne i Srpskog Itebeja. Pred završetak vežbe nastalo je veliko nevreme, koje je na-

žalost prekinulo ovu odličnu javnu vežbu i tako omelo izvođenje još nekoliko najlepših tačaka programa. Usled toga otpala je i akademija, koja se imala održati u parku. Umesto ove održana je zabava u Kasini, koja je jedva mogla primiti veliku masu Sokola i gostiju, koji su se sa nezaboravnim utiscima u toku noći postepeno razlazili svojim domovima. Izmedu velikog broja gostiju bili su prisutni na osvećenju zastave i javnoj vežbi predstavnik vojske pukovnik g. Franjo Đolački, novi komandant mesta, i sreski načelnik g. Živojin Petrović, koji su na ovaj slet stigli iz Petrovgrada.

Ovaj okružni slet i osvećenje zastave uspeo je odlično, te može našem Sokolstvu zaista služiti na ponos, a naročito domaćem društву, koje nije žalilo truda ni troška da ga priredi na zadovoljstvo kako Sokola tako građanstva i gostiju.

Iz naših župa

Javna vežba u Lugu. Sokolska četa Lug održala je svoju javnu vežbu 6. juna. Program je bio sledeći: proste vežbe muške dece (23), proste vežbe ženske dece (30), proste vežbe muškog i ženskog naraštaja (24), takmičenje članova u skoku u vis, proste vežbe članova seljačkih četa (14), proste vežbe članova društava (12), proste vežbe članica (8), vežbe ženskog naraštaja s veslima (12) i vežbe članova na vratilu. Na javnoj vežbi su pored domaće čete uzela učešća sa svojim vežbačima društva Kneževi Vinograd i Darda, te četa Jagodnjak. Uspeh javne vežbe i u moralnom i u materijalnom pogledu bio je dobar. — T. A.

Javna vežba u Podolju. Sokolska četa priredila je u nedelju 6. juna o. g. javnu vežbu uz sudelovanje matičnog društva Kneževi Vinograd i Popovac, te čete Branjin. Program javne vežbe sastojao se iz 7 telovežbenih tačaka, od kojih su tri bile lakoatletska takmičenja i to: u bacanju kugle, skoku u vis i u skoku s motkom. Program je dobro izведен, pa je četa javnom vežbom postigla lep uspeh.

D. S.

Radni okružni zborovi u Sokolskoj župi Petrovgrad. Uprava Sokolske župe Petrovgrad predviđala je u svom radnom programu za ovu godinu da obilazi svoje jedinice, kako bi se na licu mesta upoznala sa njihovim radom i stanjem u kojem se nalaze. Ovaj obilazak izvršava se u obliku radnog okružnog zbara, na koji treba da sva ka jedinica iz toga okružja izašalje jednog od funkcionera iz izvršnog odbora. Ovaj funkcioner treba da uzme učešća u većanju prigodom zborovanja o raznim tekućim pitanjima i savetovanjima o stanju jedinice kojoj je poseta učinjena, a isto tako i u većanju o stanju drugih jedinica u okružju. Svaki od ovih izaslanika ili od članova domaće jedinice može posle zborovanja održati jedno predavanje pred prisutnim izaslanicima i domaćim članstvom.

U vezi sa ovim planom o obilasku jedinica održan je u nedelju dne 13. o. m. okružni radni zbor u Sokolskom društvu Elemir. Na ovaj zbor stigla su iz Petrovgrada braća: dr. Miša Matić, starešina župe, Miloš Stanojević, prosvetar, Strahinja Rajić, zam. načelnika, Stevan Bukač, prednjak župe, Bora Cvetkov, blagajnik, i još nekoliko druge braće. Prema dnevnom redu zbara obavljen je pregled vežbačkihodeljenja Sokolskog društva Elemir, koje je pozdravio starešina župe, zatim je obavljen pregled prostorija za rad. Posle toga je održana sednica, na kojoj su funkcioneri domaćeg društva podneli izveštaje o radu i stanju društva. Iscrpljeni izveštaji pojedinih funkcionera pružili su starešinstvu župe jasnu sliku o stanju društva, koje posle svoje reorganizacije dobro napreduje. Starešinstvo župe je posle toga iznalo svoje gledište po mnogim pitanjima u ovom društvu i dalo mu smernice za budući rad. Nakon sednice je prosvetar župe

brat Miloš Stanojević prisutnoj braći i sestrama održao veoma lepo predavanje.

Zbor je zaključen izletom na Tisu, kojem su se priključili i članovi domaćeg društva. Sa održavanjem ovih zborova nastaviti će se u toku godine po svim okružjima župe. — S. B.

Sokolsko društvo Ljubljana I — Tabor. Za uvod u svoje jubilejne svečanosti ob 30. letnici je Sokol I, Ljubljana — Tabor v nedeljo, 13. junija t. l. priredil društveno javno telovadbo, ki se je razvila v veličastno manifestacijo jugoslovenske in sokolske nacionalne misli. Na tej prireditvi na Taboru so svobodno zadihalo tisočera prsa. Velika tribuna je bila okrašena, na častnih mestih so z veselim očesom in z radoščjo v srcu sledili nastopom Sokolov in Sokolic zastopnik divizionarja polkovnik Živanović, brigadni general br. M. Popadić, komandant 16. artilleriskega polka polkovnik Lukanc, inž. polkovnik Golović, podstarosta SKJ br. Gangl, senator dr. Albert Kramer, narodni poslanci Rajko Turk, dr. Fuks in Milan Mravlje, bivši podban dr. Pirkmajer, zastopnik bana svetnik Podboj, zastopnik župana svetnik Andrejka, savezni podnačelnik br. Jeras, zastopnik ljubljanske župe br. Kajzelj, zastopnik mariborske župe br. Hren in številni drugi starci in preizkušeni sokolski borci, veliko število oficirjev in več oddelkov ljubljanske garnizije.

Ob navdušenju, ki je kipelo iz src vseh, so prikorakali ob zvoki sokolske koračnice na telovadišče vsi telovadni oddelki, ki so počastili državno zastavo ob zanosni državni himni, nakar je občinstvo s Sokoli in Sokolicami zapelo pesem sokolskih legij. Pesem je prišla kakor iz enega srca, in je bila izraz ene misli in ene volje.

Ko so se ovacijs poleglo, je prikorkala na telovadišče ženska deca. 64 sokolskih deklic je ljubko in skladno izvajalo župne proste vaje. Sledila je splošna orodna telovadba. Posamezni vrstam se je občinstvo za lepe točke neprestano zahvaljevalo s ploskanjem. Zopet je godba Sokola I. zaigrala koračnico in nastopila je moška deca. Strumno je 54 dečkov izvedlo proste vaje. Posebno pozornost so vzbudile proste vaje naraščajnic. 20 jih je nastopilo z venčki. Naraščajnice so žele navdušeno odobravljane. Pri igrah dece in moškega naraščaja smo občudovali spremnost, navdušenost in vnemo sokolskih otrok.

Krasen je bil nastop 27 članic s skopljanskimi prostimi vajami. Občinstvo ni moglo štediti z odobravanjem, ki se je ponavljalo od točke do točke, tako pri preskokih članstva in naraščaja kakor pri odličnih prostih vajah 52 naraščajnikov. Sokolski fantje so pokazali izredno uvežbanost. Kritje, skladnost in izvedba so bile na višini. Lep užitek za vse so bili nastopi vzorne vrste članov in članic na drogu, na krogih, na dvovišinski bradljiv in visoki gredi. Vrsta članov na drogu in na krogih je bila deležna ne navodno prisrčnega odobravanja in prav tako vrsta članic za svoje prekrasne, skladne, občutene in dovršene izvedbe.

Ko je prikorkalo na telovadišče 58 članov, je doseglo navdušenje vrhunec. Sokolska množica je vzklikala jugoslovenskemu Sokolstvu, kralju, vojski in domovini. Občutila je, da so nam vsem jeklene mišice Sokolov, vedra in zdrava sokolska srca in njih velika misel jamtvo za našo boljšo bodočnost. Množica je občutila, da so Sokoli nosilci velike ideje, za katero so dali največji novi našega naroda svoje življenje, za katero se še vedno bore, za katero so vedno pripravljeni žrtvovati svoje življenje. Po lepem razstropu so članji izvedli tri Murnikove sestave za prvi jugoslovenski vsesokolski zlet v Ljubljani. Ob zvoki triglavskih koračnic so naposlед prikorkali na telovadišče vsi telovadni oddelki in se postavil s svojimi praporji in z državno zastavo pred glavno tribuno, nakar so sokolske legije in z njimi čuteča in misleča množica zapeli zanosno sokolsko himno „Hej Slovani“. Zopet so se ponovile patriocične manifestacije za kralja, sokolstvo in domovino.

Po nastopu se je množica s sokolsko disciplinom razšla. Tako disciplinirane morejo biti samo vrste, ki vedo, kaj hočejo in imaju zavest, da je bodočnost njihova, vrste, ki ne klonejo za nobeno ceno, ki se ne boje nikogar in ki kljubujejo še tako črnim silam. Čestitamo vsem oddelkom, posebno pa vadičskima zborom z načelnikom br. Poličem in z načelnico sestro Kržetovo na čelu. Sokoli, le naprej pod sokolskim praporom, s katerim bomo zmagali in premagali vse. — at.

Sokolsko društvo Ljutomer. — Z društvenim telovadnim nastopom je v nedeljo, dne 20. junija t. l. popodne, ljutomerski Sokol predložil širši javnosti račun svojega plodonosnega in uspešnega dela. Bil je to izredno lep sokolski praznik v metropoli Prlekije. Izredno lep obisk zlasti starejših Sokolov in Sokolic je biven dokaz, da je ravno v sedanjih časih, ko preživlja Sokolstvo v dravski banovini težko borbo, potrebno zopet tesno strniti vse vrste in pokazati moč Sokolstva onim, ki mu hočejo v lastni domovini steti krila.

Že ob dopoldanskih urah je prihajalo številno telovadeče članstvo radi skušenj, ki so se vrstile dopoldne, s poldanskimi vlaki pa je trumoma prihajalo še ostalo članstvo in pa Sokolstvo naklonjeno občinstvo, ki se ni strašilo preteče nevihte, v tako lepem številu, da se je po prihodu gornjeradgonskega in murskosobčkega vlaka razvila prav lepa povorka od kolodvora pred Sokolski dom. Žal, da letno telovadišče radi zadnjih povodnj ni bilo uporabno tako, da se je moral nastop vršiti na veseličnem prostoru, ki je vkljub svoji prostornosti bil premajhen tako, da del članstva ni mogel nastopiti.

Po zboru in vkorakanju vseh oddelkov v krojih (po številu 286) na telovadni prostor je društveni starosta br. dr. Marko Stajnko v lepo zasnovanem govoru orisal cilj, naloge in delo Sokolstva. Svoj govor je zaključil s krepkim „Zdravo“ prvemu starosti Nj. Vel. Kralju Petru II, na kar je ob igranju državne himne bila dvignjena državna zastava na za to pripravljen in lepo okrašen drog. Nato je vso članstvo in občinstvo ob spremljanju ljutomerske mestne godbe zapelo še sokolsko himno „Hej Slovani“, na kar je sledil javni nastop pod vodstvom okrožnega načelnika br. Slavka Stoparja ter društvenega načelnika br. Pohl-a in s. načelnice Severjeve.

Nastopila je prvo moška in ženska deca s predpisanimi in dokaj skladno izvedenimi prostimi vajami po številu 90, ker za več ni bilo prostora. Vodila sta br. Regoršek in s. Severjeva. Sledili so nato naraščajniki in naraščajnice 46 po številu pod vodstvom br. Berčeta in s. Škofove. Pri orodni telovadbi je razven naraščaja nastopila članska vrsta na drogu, ker je del programa bil skrčen radi neuporabnosti letnega telovadišča. Kot posebna točka so nastopili: moška deca z vajami na gredi, petorica članov pod vodstvom br. Pohl-a, kajih izvedba in skladnost gimnastične vaje je zadržala vse gledalce, ter 8 naraščajnic polkin ples „Baruška“. Spored je bil zaključen z nastopom članov in članic po številu 96, ki so s skladno izvedbo predpisanih prostih vaj želi laskavo priznanje in odobravanje vseh gledalcev. Ob zaključku nastopa je bila državna zastava zopet sneta ter se je nato razvila prijetna prosta zabava.

Nastopu je prisustvovalo lepo število občinstva, med katerim je bilo opaziti tudi odlične goste kakor narodnega poslance g. Augusta Lukačiča, predstavnike nekaterih uradov itd. Da je nastop v vsakem pogledu izredno lepo uspel, gre zasluga marljivemu vadičskemu zboru ljutomerskega Sokola.

Sokolsko društvo Beli Manastir na merava ove godine na svome letnjem vežbalištu podiši nekolicu tuševa in na vežbalište dovući nekolicu vagona peska. Time će urediti za svoje članstvo neke vrste malu plažu, čega inače nema u Belom Manastiru.